

Mócsi Ferenc

Prédul...

A magány nem
az ember lényege...
(Zalán Tibor: Ennyire így, Egyedül)

a létezés rácáfol a magányra
egyedül múlatni is nehezebb
a társtalanság kiszámítható
és menetrend szerint érkezik
vonatainkat elhagyják az állomások
a váltók befolyásolják az irányt
időzónákban tolongunk
az ütem mozdít az egyhangúságon

hajlamosak vagyunk a változásra

a se vele se nélküle sem működőképes
képesített ellenállóként fellazultunk
az örökös küzdelemben
csak idegeink kötözködnek
új esztendő új hozadék
totális remény
ember ember elleni csőd
eljárás fantom operákban
lám a zene sem kiiktatható
keressük a mosoly álarca
mögé bújt ragyogást

rossz szemmel vert
sorsok vergődése
kitalált és kitalált jelen
izgalmából alig veszít a forgatókönyv
kiforgatott gondolatok állnak a sors-
talanságban szerepért ostromolva
a mindenható rendezőt

megosztó vélemények
meghasonlott jelenetek
elvonásokba sűrített félmény
ha megeljük már nem hiába
a szünet a megátalkodottak párkeresése
vadászat közben prédul a zsákmány

és mi ismét áldozatul esünk
egy s másnak

Csík-Hágó, 2005. január 1.